

Земельні ділянки на території індустріальних парків Білорусі можуть надаватись інвесторам як в користування згідно з договором оренди до 99 років, так і у приватну власність згідно з договорами купівлі-продажу. Зазначені операції має право здійснювати керуюча компанія відповідного індустріального парку [1].

Інформаційні джерела:

1. Вакуленко В.Л. Пільгове оподаткування як засіб активізації залучення іноземних інвестицій (зарубіжний досвід) [Електронний ресурс] / В.Л. Вакуленко. – Режим доступу: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_10/50.pdf.
2. Литкова Н. Налоговые льготы в Республике Беларусь, в частности по НДС [Электронный ресурс] / Н. Литкова. – Режим доступа: <http://www.gb.by/aktual/nalogooblozhenie/nalogovye-lgoty>.
3. Офіційний сайт Асоціації індустріальних парків України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.airu.com.ua>.

УДК 658.14.011.1

Л.М. Маккі, асп. (*ХДУХТ, Харків*)

ВПЛИВ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ НА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Стабільність діяльності та фінансові можливості окремих суб'єктів господарювання визначаються їх внутрішньою і зовнішньою фінансовою політикою, яка окреслює моделі та технології співпраці з податковими органами, банками, інвесторами, партнерами, контрагентами, постачальниками, клієнтами.

Фінансова політика підприємства, як складова частина його економічної політики, виражає сукупність заходів щодо організації і використання фінансових ресурсів з метою впливу на економічний і соціальний розвиток господарюючого суб'єкта, його фінансовий потенціал. Вона має бути спрямована на упорядкування фінансових відносин підприємства, надання фінансам планомірності та послідовності, виконання тактичних цілей та завдань і забезпечення досягнення стратегічної мети у майбутньому через формування оптимального грошового потоку, ефективне використання фінансових

ресурсів. Мета фінансової політики нерозривно пов'язана зі стратегією розвитку підприємства і реалізується з нею в єдиному комплексі.

Усі завдання, які дозволяє вирішити ефективно формована фінансова політика підприємства, можна об'єднати у дві групи: 1) ідентифікація та вибір об'єктів вкладення фінансових ресурсів й формування портфеля програм та проектів, реалізація яких забезпечить фінансову підтримку економічного розвитку підприємства; 2) пошук джерел формування капіталу, обсяг яких є достатнім для реалізації цих програм і проектів, а структура сприяє підвищенню рівня фінансового потенціалу підприємства. Вирішення окреслених завдань спирається на методи та прийоми обґрунтування фінансових рішень, процедури їх ухвалення, які б відповідали динаміці внутрішнього та зовнішнього фінансового оточення.

Досягнення бажаного рівня прибутковості та його утримання упродовж усього життєвого циклу підприємства можливе за умови максимальної реалізації всіх видів потенціалу, і зокрема фінансового. За таких обставин, фінансова політика повинна містити в собі чітко визначений перелік джерел фінансування поточних та капітальних витрат, сформовану методику оптимізації процесів формування матеріальних і фінансових ресурсів, обґрунтовані критерії дієвості механізмів реалізації планів компанії, методи контролю за ефективністю реалізації окреслених цілей, критерії оцінювання досягнутих результатів.

Серед складових фінансової політики підприємства, які впливають на його фінансовий потенціал, слід виділити:

- політику управління капіталом (визначення загальної потреби в капіталі, оптимізація структури капіталу, мінімізація ціни капіталу, забезпечення ефективного використання капіталу);

- політику управління активами (визначення потреби в активах, оптимізація складу активів з позицій їх ефективного використання, забезпечення ліквідності активів, прискорення циклу обороту активів, вибір ефективних форм і джерел фінансування активів);

- політику управління поточними витратами (CVP – аналіз, мінімізація витрат, нормування витрат, оптимізація співвідношення постійних та змінних витрат);

- дивідендну політику (визначення гармонійних пропорцій між поточним споживанням прибутку і його капіталізацією);

- політику управління фінансовими потоками (формування вхідних та вихідних фінансових потоків, їх синхронізація за параметрами і часом; ефективне використання залишку тимчасово вільних фінансових ресурсів.

Фінансову політику підприємства повинні формувати з урахування особливостей фінансування необоротних та оборотних активів, достатності власного капіталу та граничного обсягу залучення позикових коштів. Приймаючи управлінські рішення щодо джерел формування капіталу менеджери та керівництво підприємства мають дотримуватись таких правил:

1. Золотого правила фінансування, яке узгоджує терміни мобілізації та інвестування фінансових ресурсів: капітал залучається на термін, який є більшим від його перебування в активах суб'єкта господарювання.

2. Золоте правило балансу, яке полягає у дотриманні певних співвідношень між окремими статтями активу і пасиву балансу.

3. Правило вертикальної структури капіталу, пов'язане з аналізом складу джерел формування фінансових ресурсів у напрямі дотримання визначеної пропорції між власними і позиковими коштами суб'єкта.

Отже, ефективна фінансова політика є запорукою забезпечення максимізації добробуту власників підприємства, покращення його фінансового стану, зростання ринкової вартості суб'єкта господарювання та рівня фінансового потенціалу.

УДК 005.915

І.А. Маркіна, д-р екон. наук, проф. (ПДАА, Полтава)

М.О. Зазюн, магістрант (ПДАА, Полтава)

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО ЛІВЕРИДЖУ

Основною проблемою при формуванні джерел фінансування поточних і довгострокових програм підприємства є визначення оптимальності їх структури. Співвідношення між власним і позиковим капіталом характеризує рівень фінансового ризику, властивого даному підприємству. Ризик тісно пов'язаний з прибутковістю, тобто з віддачею на вкладений капітал. Так, підвищення частки позикового капіталу характеризує і підвищення ризику, властивого даному підприємству, що природним чином повинно супроводжуватися і очікуваним підвищенням прибутковості [3, с. 32].

Зміна прибутковості призводить до зміни вартісної оцінки відповідного фінансового активу (акцій, облігацій), що позначається на ринковій вартості підприємства. Водночас використання позикових коштів (кредитів) у господарській діяльності підприємства пов'язано з